

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3112/2019
05.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Божидача Вујичића, Илије Зиндовића и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Нешић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Високи савет судства – Основни суд у Врању, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Лесковцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1381/18 од 18.12.2018. године, у седници од 05.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1381/18 од 18.12.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1381/18 од 18.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању Прр1. 84/17 од 07.12.2017. године, ставом првим изреке, тужена је обавезана да тужили накнади штету изазвану повредом права на суђење у разумном року у предмету Општинског суда у Врању И 820/08, раније И 990/04, и то по основу претрпљених физичких болова 30.000,00 динара и по основу претрпљеног страха 20.000,00 динара, са законском затезном каматом од 22.04.2004. године до исплате. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужили накнади штету изазвану повредом права на суђење у разумном року у предмету Општинског суда у Врању И 820/08, раније И 990/04, на име трошкова парничног поступка у предмету П1 152/03 износ од 23.140,00 динара, са законском затезном каматом од 22.04.2004. године до исплате. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужили накнади штету изазвану повредом права на суђење у разумном року у истим извршним предметима, на име трошкова извршног поступка 13.728,00 динара. Ставом четвртим изреке, тужена је обавезана да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 24.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1381/18 од 18.12.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, заступник тужене је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Побијана другостепена пресуда донета је у складу са правним схватањем израженим у пресуди Врховног касационог суда Рев 787/2019 од 14.03.2019. године, о обавези тужене да тужиљи накнади штету у ситуацији када је утврђена повреда права на суђење у разумном року у извршном предмету у коме је извршни дужник друштвено правно лице. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 15.05.2017. године, тужиља је тражила накнаду штете у укупном износу од 86.868,00 динара.

Будући да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП је прописано да ревизија у споровима мале вредности није дозвољена.

Из наведеног разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић